

Ændring af anbringelsesbekendtgørelsen: Udvidede muligheder for placering af fondsmidler

Martin Christian Kruhl
Partner, Ph.D.

Henset til det længerevarende lave renteniveau i samfundsøkonomien, sendte Civilstyrelsen i starten af september et udkast til ændring af den såkaldte anbringelsesbekendtgørelse i høring.

Den 28. oktober ændrede Justitsministeriet reglerne, der får virkning fra 1. november 2020. Ændringerne udvider fondenes muligheder for at investere og forrente fondsformuen, herunder placere fondsmidler i alternative investeringsfonde (f.eks. ejendomsfonde).

Overordnet om anbringelsesbekendtgørelsen

Bekendtgørelsen fastsætter grænserne for, i *hvad* og med *hvor meget* de omfattede fonde kan investere fondsformuerne. Den finder anvendelse på ikke-erhvervsdrivende fonde omfattet af fondsloven, stadfæstede fonde samt successorfonde.

Det grundlæggende juridiske, om end knap så praktisk vejledende, udgangspunkt i bekendtgørelsen er, at midlerne skal anbringes forsvarligt og *bedst muligt*. Herefter skal fonden placere midlerne i overensstemmelse med bekendtgørelsen dog således, at man må respektere fondsvedtægternes eventuelle yderligere begrænsninger.

Forhøjelse af anbringelsesloftet

I den tidligere anbringelsesbekendtgørelse kunne i udgangspunktet højst 50 % af fondsformuen placeres i erhvervsobligationer, UCITS, garantbeviser og aktier.

Den nye anbringelsesbekendtgørelse hæver dette loft, således at 75 % af fondsmidlerne kan anbringes i en række oplyste investeringsobjekter, herunder erhvervsobligationer, UCITS, garantbeviser, aktier og *alternative investeringsfonde*.

Fondene kan placere de resterende 25 % af fondsformuen, eller hvilken som helst højere andel heraf, i rentebærende obligationer, erhvervsobligationer eller udloddende og obligationsbaserede UCITS under nærmere betingelser.

Dermed skal fondene ikke have et større kontantindestående. Tværtimod skal fondene anbringe sine bundne midler i overensstemmelse med anbringelsesbekendtgørelsen, medmindre andet følger af fondsvedtægterne, arveladers testationsbestemmelser eller lignende.

Anbringelse i Alternative Investeringsfonde

Muligheden for at placere fondsmidler i en AIF er et ventet nybrud, om end anbringelse heri er underlagt en række begrænsninger.

Således kan maksimalt 15 % af fondsmidlerne anbringes i AIF'er. Denne anbringelse er en del af det samlede anbringelsesloft på 75 % i de ovennævnte investeringsobjekter.

Hvis anbringelse sker i danskforvaltede AIF'er, skal forvalteren have tilladelse til at markedsføre sig overfor detailinvestorer i Danmark.

Hvis anbringelse sker i EU-forvaltede AIF'er, skal forvalteren have tilladelse til at forvalte AIF'er efter de lokale regler, der implementerer FAIF-direktivet, ligesom denne forvalter skal have tilladelse til at markedsføre sig over for detailinvestorer i Danmark.

Ovenstående medfører, at en fond ikke kan investere i AIF'er, der forvaltes af en FAIF, der alene er registreret – men ikke har tilladelse – efter FAIF-loven.

En fond må maksimalt erhverve en ejerandel på 5 % af en AIF.

Øvrige ændringer

Efter den tidligere bekendtgørelse måtte der kun investeres i aktier, såfremt de pågældende aktier havde givet udbytte inden for det seneste år. Denne regel er ændret, således pågældende aktie blot skal have givet udbytte indenfor de seneste tre år.

Der indføres tillige en ny bestemmelse, der giver fondene mulighed for at risikofordække (*hedge*) de investeringer, som fonden har foretaget i aktier, AIF'er, UCITS, obligationer, mv. i overensstemmelse med bekendtgørelsen. Således bliver det muligt at indgå aftaler om swaps, optioner, CFD'er og lignende. Det er et krav, at der risikofordækkes, og at instrumenterne *ikke* øger fondens samlede eksponering.

Sektorer

Financial Services
